

PËSHPËRITJA E MUREVE

ADEM ZAPLLUZHA

**PËSHPËRITJA E
MUREVE**

Redaktor:
Lirim Sulko

Recensent:
Lirim Sulko

Lektor:
Veli Veliu

Piktura në ballinë :

Besim Lutolli - Beci

PËSHPËRITJA E MUREVE

ADEM ZAPLLUZHA

**PËSHPËRITJA E
MUREVE**

Shtëpia botuese
TRENDI
Prishtinë 2020

Dr. LIRIM SULKO

**Guri, elementi i pestë, në poetikën
"Pëshpëritja e mureve" të
Adem Zaplluzhës**

Arti letrar në ontologjinë e vet dhe, specifikisht, Avangarda e shekullit të 20-të në kërkesën e panegociushme për legjitimitet, kanë në qendër të tyre vetëdijen për artistin dhe artin, deri në atë masë, sa të konsiderohet e natyrshme se ligjërimi poetik është shprehje, në të njëjtën kohë, e ekzistencës njerëzore dhe e vazhdimësisë, pandërprerësisë së poetikës: çdo poetikë e re është vazhdim i së mëparshmes. Ligjërimi poetik në natyrën e tij është një ligjërim me imazhe, ku madje secili prej tyre (imazheve) shënjon vetveten dhe bëhet i shpjegueshëm prej imazheve të tjerë të pranishëm në të. Një ligjërim i tillë, i cili, në të njëjtën kohë, shënjon ekzistencën njerëzore dhe dëshmon vazhdimësinë në vetvete të ligjëritimit poetik ndërtohet përmes kundërvënies dhe

njëkohësisht balancimit me formalizmin empirik të mjeteve të shprehjes. Ligjërimi poetik i tillë më shumë se dëshmi e kohës në kuptimin e saj metafizik, bëhet dëshmi e ekzistencës njerëzore: -mund t'a vëmë re në pothuajse çdo poezi, ku poeti Adem Zaplluzha, në vëllimin e tij poetik "Pëshpëritja e mureve", duket se jep sugjerimin e tij për kohën si ekzistencë përtej ekzistenciale dhe vetëdijësuse njëkohësisht. Ajo bëhet kohë e përjetimit, ku koordinata të tilla si e tashme-e shkuar-e ardhme shkrihen, humbasin konturet mes tyre, pra bëhen të pa identifikueshme.

Ashtu si T.S. Elioti në "Katër kuartetet" bazohet te katër elementet: ajri, toka, uji, zjarri, me të cilat , nis në të njëjtën kohë mitologjia dhe jeta në univers (letërsia dhe ekzistenca), edhe poeti Adem Zaplluzha në "Pëshpëritja e mureve" bazohet te një tjetër element , Guri, me të cilin është e lidhur ngushtësisht bota dhe poetika shqiptare. "Kronikë në gur" dhe "E di një fjalë prej guri", duket se shënjon këtë fenomen, në jetë

e fjalë, në të cilën guri bëhet mbartës i autenticitetit shqiptar (ekzistencës dhe përjetësimit shqiptar). Pra duket se letërsia shqipe e fiton legjitimitetin e saj përmes këtij elementi, gurit, që në variante të tjera merr trajtën e "Kullës" ("Kulla"- A. Pashku), e cila sendërton identitetin shqiptar përballë të huajës, mundësinë e mbijetesës përballë represionit të pushtimit serb në Kosovë. Ndërkohë që "Kronikë në gur" (I. Kadare), si një ironi kozmologjike, paralajmëron dorëzimin e identitetit shqiptar përballë represionit komunist, ku "Darka e gabuar" (I. Kadare, e botuar 15 vjet pas rënies së komunizmit) si vazhdim i "Kronikës...", shpërfaq dhunën, deri dhe rrënimin e qytetit prej guri për t'ia lënë vendin një bote të tjetërsuar shqiptare , si "Jetë në një kuti shkrepësesh" (F. Kongoli).

Në këtë vjimësi të letërsisë shqipe "Pëshpëritja e mureve" fiton legjitimitet, si një vazhdimësi autentike e ligjërimit të poetikës shqipe, ku, tashmë, imazhet e çlirëta, asociative lëvizin lirshëm në të gjithë

uneversalitetin shqiptar, duke u dhënë pamje konkrete, sendërtuese mitikes, legjendares, baladeskës, historikes, së tashmes, intimes, ekzisteciales:- gjithmonë përmes një poetike të tillë vizionare. Themi e një poetike vizionare sepse jo vetëm që imazhet janë çliruar nga fjalët shpjeguese (parazite), por edhe shpjegimi i logjikës së imazhe bëhet i mundshëm nëpërmjet shumës së të gjitha imazheve në secilin prej tyre. Çdo përshkrim kryhet me imazhe, dhe jo me fjalë ndërmjetëse, shpjeguese. Kështu që përforcohet identiteti i të shënjuarve duke përforcuar edhe një herë vizionin. Por ajo që bie në sy tek "Pëshpëritja e mureve" të Adem Zaplluzhës imazhet më shumë se i referohen koncepteve në vetvete dhe imagjinatës së kulluar (të pastër) poetike, është se ky vizion i tyre lidhet drejtpërdrejt me ekzistencën shqiptare si vlerë dhe si antivlerë, me të cilat bota shqiptare krenohet dhe ndjehet keq:- imazhi i murit në konteste e së shkuarës antike, mesjetare, ndryshon trajtë në kontekstin modern dhe duket se

tjetërsohet totalisht në kohët e së sotmes postmoderne. Muret janë pjesë e pandashme e identitetit shqiptar, të cilat poetit, si sintezë e këtij identiteti, i pëshpërisin paprerë, përmes imazhesh të tilla të çlirëta që ndjellin njëri-tjetrin si një rrjedhë e vazhdueshme, saqë më e vështirë është t'i ndalësh ato (imazhet poetike) se sa të ndjekësh rrjedhën e tyre përmes teknikës letrare të Përroit psikik.

Cikli i parë
I shkund edhe dhembjet e gjëmave

MURE TË LARTA PËRTEJ QIEJVE

Bredhim si somnambul
Nëpër një hapësirë të tejdukshme
Me qindra mure
Dhe asnjë mur para nesh
Mure të lagështë
Mure të përjargët nga pështyma e kërmijve

Shikoj tatëpjetë e tërmal
Kudo mure të ngritura
Nëpër spitale
Shkolla e burgje
Mure të larta përtej qiejve
Mure me emra dhe mbiemra të të vdekurve

Një mur si asnjë gur sinori
Në qiell e në det
Mure të ngushtë të lartë
Që ua zënë frymën algave
Mure të ngritura mes njerëzve
Dhe perëndive të trilluar

NGRITËN MES NJERËZVE

Ky mur e kjo kala
Kush e di se sa klithma
Fshehin në ndërgjegjen e tyre
Shikoj qiellin e ngrysur
Shikoj kalatë e mjegullave
Sa që rrufetë s' depërtojnë dot

Një mur i ngritur me gjak
E tjetri me lot
Mure të shurdhtë
Që s' bëzajnë asnjëherë
Ngritën mes njerëzve
Muret e vdekur të heshtjeve

Nuk ekziston asnjë kronist
I cili i njih
Historitë e këtyre muranave
Ky qytet i lashtë
Mbase edhe më të lashtë i ka muret
Dhe klithmat e njerëzve të heshtur

SHTRIHESHIN MBI ARKIVOLIN E TOKËS

Sot në lagjen time
Ishin mbledhur ustallarët
E tërë dynjasë
Ndërtonin një kështjellë në erë
Kurse në sterrën e verbët
Një hije e zezë i thyente gurët

Në këtë mëhallë të mistershme
Më duket se edhe gurët
Kanë një gjuhë të lashtë
Bisedojnë me mjeshtërit në gjuhën e gurit
Kurse muret dëgjojnë tërë pikëllim

Një gur qante si kalama
Kurse tjetri qeshte
Qeshte si njeriu me këmishë të bardhë
Deri në perëndim të diellit
Asnjë gur s'mbeti te muranat

Dhe ja erdhi nata e trishtimeve
Ia behën edhe hijet e zeza
Gurët këndonin psalmet e vjetra
Derisa muret papandehur
Shtriheshin mbi arkivolin e tokës

ECËN DUKE I THYER TË GJITHA KOCKAT

E njoh një mur
I kam dëgjuar si fëmijë
Klithmat e një kohe
Ende ato britma të padurueshme
Ushtojnë në shpirtrat e gurëve

Domosdo më duhet
T'u drejtohem lexuesve
Dëgjoni me kujdes muret tuaja
Dëgjoni vigmat e një kohe
Që u shëmbëllejnë vajeve të trishta

Secili mur ka nga një tregim
Që ecën si njeriu
Mbi sagën e një lashtësie
Ecën nëpër eshtrat e etërve
Ecën duke i thyer të gjitha kockat

Ky mur ngritur me këta gurë
Ka një histori të lashtë e të trishtuar
Mbase as që kam forcë
T'i shpalosë
Faqet e së kaluarës së trishtë

MË BESONI NJËMIJË DYMIJË KLITHMA

Askush më nuk di
Se sa klithma e britma
I kanë dëgjuar
Në themelet e këtyre muranave
Këtu janë dëgjuar psalmet pagane

Vaji i një nëne të moshuar
Ende dëgjohet
Mes dhembjeve të gurit
Kjo kala e rrënuar
I fsheh të gjitha britmat e shekujve

Një gjëmë e lashtë
Përtej një tjetër gjëmë
I ka lëshuar rrënjët e thella të dhembjeve
Saqë i ka zënë myku
Edhe psalmet e vjetra

Më besoni një mijë dy mijë klithma
I kam dëgjuar në shpirtrat
E këtyre gërmadhëve të rrënuara
Nëse nuk më besoni
Pyeteni ullirin e vjetër
Për klithmat dhe britmat e rrënjëve

MBINË TRISHTIMET E NJË KOHE

Ah ky mur që ende rri
Mbështetur për kujtesën njerëzore
Rri dhe ëndërron të kaluarën e llaçit
Përzier e rrahur
Me kashtën e thekrës
Në fushën e mëllenjave
I dëgjon në heshtje
Vringëllimat e draprit ndër shekuj

Më kujtohet si sot
Kur një murg i moshuar
Qante si fëmijë te murishtat e rrënuara
Qante mbase i dëgjonte
Gjëmat e trishtuara
Të kabanës së varrosur
Para shumë e shumë viteve të thata

Këtu shpeshherë qajnë edhe nënat
Qajnë duke mbuluar kokën
Me një shami të zezë
Kurse nga lotët si bari i keq
Mbin trishtimet e një kohe
E cila as e gjallë
E as e vdekur ende jeton ndër mote

NUK I NGJAU DOT HARRESËS

Shikoj përtej thellësisë së mureve
Shikoj dhe vështroj
Lashtësinë e kohës së ikur
Njerëzit duken si milingonat
Në një miniaturë surrealiste
Vallëzojnë një valle të çmendur
Djajtë e shekujve vrastare

Një lojë si në plojë
Luan vallen e mashtrimit
Mushkonjat e bezdisshme
Nuk i ndalin zëzëllimat e vikamave
Sërish në kuzhinat e Evropës
Po përgatitet një gjellë
Të cilën më
Askush nuk e shijon

Këto mure e këta njerëz
Shembin dhe ndërtojnë me qindra iluzione
Një nënë mbi njëqind vjet
Vajton te vetmin vajtim
E cila me shekuj
Nuk i ngjau dot harresës
Një nënë mbi një gur e mur ende qan

VIGMAT E TË GJITHA LLOJEVE

Dëgjoni ju lutem
Përgjoni me vëmendje muret
Nëse s'doni ata të shtëpive
Mund t'i përgjoni ata të teatrove
Ku me shekuj flenë
Britmat hamletjane

E di që në muret ose nën themelet
E asaj kishe
Me mija herë i kemi dëgjuar
Vigmat e të gjitha llojeve
I kemi dëgjuar
Edhe piskamat e nënave
Kur u shkuleshin foshnjat nga barku

Muret e klithmave
Dhe ato të turpit
Qëndrojnë si lapidarë trishtimi
Nëpër lagjet tona të dhunuara
Qëndrojnë e s'shemben dot
Nga asnjë stuhi e tufan

I SHKUND EDHE DHEMBJET E GJËMAVE

S'keni nevojë t'i besoni askujt
Vetëm pyetini muret
Dhe njerëzit e lagjes
Pyetni për sagat e fshehura
Dhe lotët e nënave
Kur çelin lule
Te muranat e rrënuar

E di një nënë me lule në sy
E di e cila për çdo ditë
E në çdo kohë
Nga flokët e saj shkund
Trishtimet e pa treguara
Të shekujve
I shkund edhe dhembjet e gjëmave
Prishtinë, 9 maj 2019

VETËM GJËMAT PËRMBRENDIA GURËVE

Për çdo ditë e natë
Rrëshqasin si ushejzat
Rrëshqasin nga lagështit e mureve
Me qindra lloje britmash
Fshehura nga njerëzit dhe shekujt

Një ditë zbret një gjëmë
Aq e madhe saqë e mer dheun
Kurse ditën tjetër
Si nga një pemë e kalbur
Shkunden trishtimet e shekujve

Më kujtohet kur në brendinë e mureve
Kërkonin një hije e cila
Sa herë delte mes njerëzve
Thyhej në qindra pjesë metaforike
Thyhej si xhamat e dritareve nga tërmetet

Më pas për befasinë e të gjithëve
Zhdukej në të njëjtën mënyrë
Siç dilte nga shpirtrat e myshqeve
Vetëm gjëmat përbrenda gurëve
Nuk i ndalnin piskamat e trishtuara

I SHKUNDIN EDHE TRISHTIMET

Fare mirë më kujtohet
Kur muret i hapnin dyert
Po ashtu edhe dritaret
I hapnin krah më krah
Dhe si ushtarët e hekurit
Në rreshta të pafundme
Dilnin gjëmat e përditshme

Prej atyre britmave të shumta
Nga gurët e murrme iknin kërmijtë
Iknin monopateve
Legjendat e fshehura
Kurse nusja e lalës
E trembur deri në mallkim
Përjetonte ikjet e zogjve

Sot më nuk kam durim
Jam lodhur nga këta zëra
Jam lodhur si pemët në vjeshtë
Kur furtunat pa mëshirë shkundin
Gjethet e mjegullave
Po aq sa munden
I shkundin edhe trishtimet

ATO RIGA DHEMBJESH

I pashë kur dilnin nga muri
E guri
Dilnin në kolona
Si në teatrin antik
Rreshta të gjata prej guri
Njerëz me shpirt anemik

Dilnin edhe hartat e lashtësisë
Me gjëma e britma
Dilnin merimangat e zeza
Nëpër degët e akacieve
Era i shtrydhte dhembjet
I shtrydhte britmat e të gjitha llojeve

Njëqind vjet s'pushuan
Rigat e trishtuara të shiut
Lagën të gjitha kujtimet e mureve
Lagën të kaluarën dhe të tashmen
Ato riga dhembjesh
Qanin mbi shpatullat e baladave

KURSE BLEGËRIMAT

Nga të çarat e fjalëve
Si nga muret e lagshta
Dolën trishtimet
As britmat nuk u mejtën
S'pushuan as dhembjet e plagëve

Një pemë e egër e cila rritej
Si dallgë deti
Rritej tok me oshtimën
Kur qielli bubullonte
Nga zjarret e vetëtimave
Zgjoheshin enigmat

Kaluan disa vjet të lodhura
I qethëm delet e sëmura
Rrapi si një foshnje dëneste
Kurse blegërimat
Me qindra vite s'pushuan

KURSE GURËT S'LËVIZIN

Në fillim një britmë
Më dukej një dhuratë
Dikur më vonë
Si anija e përmbytur
Fundosej në shpirtin tim

Fundoseshin edhe muret
Tok me enigmat
Fundosej shpresa e fundit
Kurse gurët çelnin
Disa lloje lulesh të pikëlluara

Më në fund erdhi nata
Erdhi edhe dita
Kështu ky ndërrim i stinëve
Dhe i orëve
S'kishte të ndalur në hapësirë

I mbështetem murit të dhembjes
Çfarë gjëmash
E britmash dëgjoj mes gurëve
Kurse gurët s'lëvizin
Qenkan shtangur si kujtimet

QANTE EDHE PLEPI I DJEGUR

Ishin pashkët e bardha
Vezët atë ditë
Dukeshin më të ngjyrosura
Si askurrë më parë
Nga një kujtim i ngjyrosur
Fluturuan dy pëllumba gushëkuq

Dielli atë ditë të bekuar
U fundos
Në shpirtrat e mureve
Dhe nga ai çast i uruar
Muret e rrënuara vrapuan lëndinave

Shirat s'kishin të pushuar
Binin në riga të kristalta
Toka mëmë s'merrte frymë
Në rrjetën e peshkatarit dinak
I ngjante peshkut të plagosur

Më vonë dëgjohej si një gjëmë
Dëgjohej kollitja e gurëve
Muret qanin
Qante edhe plepi i djegur
Kurse vigmat s'dinin të pushojnë

QËNDROJNË TË KYÇURA SI DHEMBJET

Jam lodhur duke trokitur
Te muret
Nuk hapen se nuk hapen dot
Një mijë dy mijë vjet
Trokas në dhembjen e pashëruar
Por plagët ende kullojnë gjak

Sa herë që trokita
Nga baladat zbritën male gurësh
E dhembjet për çdo ditë shtohen
Po shtohen si likenet
Kurse dritaret e mbyllura
S'ka njeri që mund t'i hapë

Ja pra se si mbeta duke trokitur
Trokas te muret e lagështa
E të gurtë
Dyert e mbyllura
Kurrsesi të hapen
Qëndrojnë të kyçura si dhembjet

QAJNË TË KATËR KËNDET

I vetëm në dhomë
Hyra në brendinë e murit
Hyra
Dhe i dëgjova britmat e padëgjua

Qante guri dhe druri
Qanin bubuzhelet
Me një vaj sa të trishtuar
Po aq edhe të dhimbshme qante era

Këtu në këtë dhomë
Me ngashërim qajnë muret
Një histori e vjetër
Fshihet pas ledheve të dhembjes

Qajnë të katër këndet
Fatin e kandrave
Shtruar para një shekulli
Vajton lagështia e fierit

Këtu në këtë qytet të klithmave
Qan edhe ajri i ndotur
Qajnë e s'mejnë as muret
Fatin i cili askujt s'i përulet

NGAREND DERI NË EKZALTIM

Ti o mur i dhembjes
Sa vite trokita
Në shpirtin tim të dërmuar
Trokita si i çmendur
Në muret e dhembjes sime

Ende më kullojnë plagët
Gur të murrmë
E muret qajnë e s'pushojnë
Sa shumë u shëmbëlajnë shirave
Këto mure të lashtë prej guri

Edhe një nënë dikur qante këtu
Fatin e hënës
E cila ra dhe u thye
Në shtatëqind e shtatëdhjetë
Pjesë të dhembjeve të gurit

Ky mur me lashtësinë
E gurëve
Krenohet si Kalorësit e Apokalipsit
Ngarend sokakëve të fëmijërisë
Ngarend deri në ekzaltim

MURI IM I ZI ME SHPIRT KALI

Muri im i bardhë
Muri im i zi
Sa shumë i përngjani
Kuajve të mi të fëmijërisë

Ky mur ngritur me lot
E me gurë
Dikur një nënë
Në dritare vendosi sisën e saj

Sa herë që kalojnë bonjakët
Nëpër lagjen tonë
Zgjohesh dhe i mëkon
Me qumështin e zanave

Çdo ditë i mëkon
Dhe ua shëron dhembjet
Muri im i bardhë
Muri im i zi me shpirt kali

GURI

Ky gur pa asnjë gravurë
Doli nga një tregim
Mbeti peng mbi një mur
Mbeti peng në shpirtin tim

ME MUA DËNESIN EDHE MURET

Të gjithëve u kërkoj ndjesë
S'desha t'i tremb gurët
Në dhomën time
Të mbështjell
Me muret e kujtesës

Askush nuk mund të më kuptoj
Se sa shumë i dua
Këto mure
Dhe fshehtësitë e tyre
I dua kur qajnë dhe këndojnë

Sa herë më mbështjellë vetmia
Ulem në mjedis të dhomës
Bisedoj me muret
Dhe me lashtësinë e gurëve
Bisedoj me mermerët e kuq të Kosovës

Fije për pe ua di sekretet
E këngëve dhe gjëmave
Sa herë që qaj
Me mua dënesin gravurat
Dënesim në kor deri në agshol

NUK E NJOHIN MJESHTRINË E HESHTJES

Këto mure pa mbretëri
Sa herë që iu teket
Më ngufasin
Me historinë e tyre të trishtuar
Më ngufasin me tregimet e së kaluarës

Një ditë më tregojnë historinë
E një dashurie
Kurse ditën tjetër
Tragjedinë e saj sepse dashuritë e mëdha
Gjithmonë përfundojnë në baltak

Me mijëra herë i kam lutur
Të heshtin
Por as muret e as gurët
Nuk e njohin mjeshtrin e heshtjes
Si kandrat ushqehen me thashethemet

NË KOR QANIN EDHE MURANAT

Muret e dhomës sime
Mbase kanë fjetur
Nën çatinë e një trishtimi
Kanë aq shumë përralla
Sa që nuk i zë asnjë libër

Një ditë kur më doli gjumi
Para se të më zgjoi këndesi
Dëgjova një zë të ngjirur
Që delte
Nga thellësitë e gurëve

Atë mëngjes dëgjova
Se si qante muri i rrënuar
Në kor qanin edhe muranat
Kurse murishtat vuanin si gjarpri
Nën gurin e murrme të kujtesës

Nga gjëmat e shurdhëta
S' dëgjova asnjë tregim
Saga e dhembjeve
Mbeti vetëm një sagë e pa treguar
Në përrallat e gurëve

PSHERËTIMAT E GURËVE

Nuk di se kujt t'i kërkoj ndjesë
S'desha t'i tremb zogjtë
Që rinin ulur
Mbi gurët e dhomës së gjumit

Në shtëpi nuk më kishte mbetur
Asnjë orë muri
Ajo e diellit
Mbi dyqind vjet i ka humbur fërkemet

Kam mbetur pa orë dhe kujtesë
Kurse gurët e mureve
Për çdo mëngjes trokasin
Në mendjen time të kyçur

Trokasin e nuk hapen dot kujtimet
Psherëtimat e gurëve
Më zgjojnë nga gjumi
Më zgjojnë tok me këndesin e vdekur

JU THASHË SE GURËT KËNDOJNË

Ky qiell prej gurëve
Ky mur prej eshtrave
Mbi dymijë vjet
Flenë me baladat e lumenjve

Një anije e vdekur
Një ditë
Solli ca gurë për një mur
Dhe njerëzit i hapën të gjitha dritaret

Këtu në këtë lagje
Nuk fle asnjë pemë
Natë e ditë drurët këndojnë
Disa psalme të panjohura

Këndojnë edhe pragjet e gurtë
Këtu kurrë nuk mejnë këngët
Edhe kur janë njerëzit duke qarë
Dëgjohet një melodi prej uji

Ju thashë se gurët këndojnë
Në dhomën time
Këndojnë gjithmonë
Këngën e gurtë të këtyre maleve

Prishtinë, 10 maj 2019

Cikli i dytë
Pa asnjë shpresë anija e fundosur

TË KUJTOHET PUTHJA E PARË

Po munde
Derdh pakës lot mbi katastrofën
Mos i vajto të tjerët poet
Sa shumë pikëllim ke në shpirtin tënd
Sa që mund t'i ngufasësh detet

Unë të njoh si vetveten
Njëmijë mure qëndrojnë mes nesh
Por kurrë s'mund të na ndajnë
Të njoh si lotin tim
E di kur qaje në shuplakat e erës

Të kujtohet puthja e parë
Fluturoje mes një imagjinate
E cila kurrë nuk arriti
Përsosmërinë e saj
Në asnjë puthje të më vonshme

Atë ditë s'ishe flutur as korb
Por një qenie e virgjër
Në petalet e së cilës çelën
Të gjitha lulet e botës
Çelën me nga shtatë ngjyra ylberi

KU ENDE S'KISHTE MBËRRI VDEKJA

Isha në llagëmin e dytë
Por nuk arrita t'i shoh miqtë e mi
Ndoshta ishin në ndonjë tjetër
Llagëm
Ku ende s'kishte mbërriur vdekja

Mbeta i vetëm si kalliri
Në shkretëtirë
Kisha etje të madhe jo për ujë
Por për një gotë guximi
T'i përballoj plumbat

Shikoj përreth
Asnjë trëndafil i kuq s'kishte çelur
Vetëm disa pika gjaku në llaç
Kishin ndërruar ngjyrën e baltës
Dukeshin si trëndafili i murrmë

Thërras nuk më dëgjon njeri
Të gjithë paskan vdekur
Sepse jam i bindur
Miqtë e mi nuk i bishtnojnë frikës
Do përgjigjeshin me zë plumbi

U FISHK NJË HISTORI E TËRË

Çfarë është ky shurdhim
Vetëm zërat e korbave
Dëgjohen si zëra lashtësie
Dëgjohen mbi gërmadha
Ky mur i ngritur me gurë
S'peshon asnjë qindarkë

Desha të heshti njëherë e përgjithmonë
Por ec e kuptoje
Muzikën e luleve
Që s'prajnë me shekuj
Në kopshtin e Edenit
Ku filluan dhe përfunduan mëkatet

Njëqind vjet e mbajta në duar
Zambakun e shkukur
Në bahçet e Prizrenit
U fishk një histori e tërë
Por lulja
Mbeti një lule e gjallë në kujtesë

KU MBIU DHE U RRITE SI DHEMBJA

Kalojmë përmes kaq varresh
E njerëzish të panjohur
Herë u ngjajmë somnambulëve
E herë kufomave të ikura
Nga lashtësitë e varreve

Shikojmë tej e përtej hapësirës
Shohim gjëra
Që s'janë për sytë tanë
Por megjithatë
Kureshtja qenka më e fortë se kalaja

Ndoshta nuk u lindëm në vendin
Dhe kohën e duhur
Rastësisht qëlluam në një vend
Ku mbiu dhe u rrit dhembja
Mbiu si kataklizmi i një ngjarjeje

TOK ME GOGËSIMËN E FQINJIT TË DEHUR

Ishte një kohë kur nuk kishim lekë
Të blejmë një kile oriz
Në vorbat e fqinjëve
Zihej dashi i flijimit
Flijonin për hir të mëkateve

Thoshte im atë ndjesë pastë
Ne jemi të pa mëkat biro
I vetmi mëkat i jonë ishte skamja
Por edhe kjo ka derë
Gurgullonte përroi i gjoksit shkëmb

Kështu që urinë e kapërcenim
Vetëm me një qeshje
Derisa në tenxheren e fqinjëve ardhacakë
Valonte fasulja e arave tona
Që zihet me mishin تازه të oqiçit

Më duket se ngopeshim
Me aromën e tenxheres së huaj
Dhe pritnim të nesërmen
Të dëgjojmë hungërimën e qenit
Tok me gogësimën e fqinjit të dehur
Nga vera e vreshtave tona

DËGJOVA DISA KRISMA NË LAGJE

Ishte një kohë alegorike
Kur nuk guxonim as të vdesim
Një arkivol i thjeshtë
Kushtonte më shtrenjtë
Se dashi i fljimit

Kështu pohonte im at
Nuk duhet të sëmuremi
As të vdesim
Se vdekja e cilitdo qoftë
I tejkalon mundësit tona

Shikonte arkivolin e ardhacakut
Ndoshta e prite vdekjen
Ishte futur me dhunë
Në shtëpinë e fqinjëve tonë
Dhe nuk ndjente siguri

Më kujtohet kur një ditë
Isha duke shikuar dritën
Dëgjova disa krisma në lagje
Dëgjova
Dhe pashë një arkivol në procesion

JAPIN DHE MARRIN NGA NJËRI - TJETRI

Shkojmë në teatër
Rolet ndryshojnë marrëzisht ndryshojnë
Nëpër kolltukët e ulëseve
Lëshohen fluturat e mendimeve
Dhe fluturojnë tej të përtejmes

Dërrasat në secilin hap ndryshojnë
Ofshamat e aktorëve
Kalojnë në një tjetër kohë
Mes aktorëve dhe spektatorëve
Ngjizje frymëmarrjesh

Akti i parë përfundon
Me një britmë hamletiane
Dridhen zërat e mureve
Nën ulëset e dyshimta
I ndryshojnë edhe rolet

Akti i dytë një artist
Dhe një spektator i moshuar
Japin dhe marrin nga njëri tjetri
Atë që duhet dhënë dhe atë pjesë tjetër
Që duhet pranuar në heshtje

MBASE I NGJANIN KALIT TROJAN

Si një hije kaluan gjërat parasysht
Nuk i pashë të vdekurit
As të gjallët
S'ishin në mesin e tyre
Një hije e verdhë dhe e dyshimtë
I tejkaloi mundësit e mia

Nuk isha në gjendje të paracaktoj
Vijën e hollë ajrore
Që na ndante nga Parajsa
Ose Ferri i Dantes
Para nesh dolën kalorësit e çmendur

Nuk i ngjanin atyre të Apokalipsit
Por s'ishin as kalorës të zakonshëm
Nga dizgjinët e kuajve
Derdheshin lumenj gjaku
Derdheshin detet me anijet e fundosura

Dikur vonë kuptuam se ishin
Kalorësit e një tjetër kohe
Dhe me kuaj të tjerë prej druri
Mbase i ngjanin kalit Trojan
Por megjithatë ishin kuaj të dyshimtë

PA ASNJË SHPRESË ANIJA E FUNDOSUR

Njeriu vështronte diku larg
Mes tij dhe hapësirës
Qëndronte horizontalisht
Hija e eklipsit
Hëna dukej si një nuse e tradhtuar
Në gjerdek priste dhëndrin e vdekur

Dhe sërish një vështrim
Përtej vështrimit
Mushkonjat e verdha
Nuk i ndalnin zëzëllimat
Shiu rigonte në përparësen e qiellit
Kurse dheu tërë galdim qeshte

Një ndryshim pësoi hapësira
Nga kjo metamorfozë
Yjet i ndërruan vendet në qiell
Toka dukej lakuriqe
Pa asnjë shpresë anija e fundosur
Shikonte bregun e kundërt të kujtesës

FOSHINJA NUK ISHTE E BRAKTISUR

Foshnja e braktisur s' ishte i huaj
Kishte një nënë
U ngjiz në një mëngjes hyjnor
Nga i ati
I cili u shndërrua në enigmë

Nuk di përse njerëzit flasin
Për një braktisje
Foshnja në shportën e dhembjes
Kishte edhe një babë
E lënë te një faltore ta mëkojnë yjet

Foshnja nuk ishte fëmijë i braktisur
As i lënë peng te ndonjë gur
Ishte mishi dhe shpirti i një fryme
Që ende frymon
Në qenien e secilës krijesë

Foshnja nuk ishte e braktisur
Por e lënë si peng njerëzimit
Të lutet ky kërthi
Për shpirtrat e përdhosur
Foshnja nuk ishte e braktisur

NË TELAT E NDRYSHKURA TË KITARËS

Çdo mëngjes e mbrëmje
Nga lagështit e mureve
Dëgjoj muzikën e luleve
Dëgjoj një trishtim
Të një historie kombëtare
Herë qajnë e herë këndojnë rrënjët

Një vajë i tillë
Kurrë nuk është dëgjuar
Në tokën tonë
Qajnë lulet nënat
Foshnjat në barqet e nuseve
Deri në shterjen e bebëzave
qajnë nënat e dhunuara

Një lule e trishtuar si gjithmonë
Rri kacule mbi një gur
Rri dhe dëgjon muzikën e trishtuar
Të motrave të saja
Lulja dhe muzika një dyzim i përkryer
Në telat e ndryshkura të kitarës

ISHIN USHTARËT E NJË TJETËR VENDI

Ndoshta do na lënë jashtë lojës
Siç na lënë me shekuj
Na thënë se nuk i takojmë Evropës
Mbase “motra” e Fishtës
Edhe kësaj here
Po e luan bishtin e saj të përdhosur

Ne dolëm nga një luftë e ndyrë
Të vrarë e të dhunuar
Të grirë deri në asht
Sa e sa nëna s’përkundin më kërthi
Ishim të huaj në atdheun tonë
Argat nën çatitë e përdhosura

Dhe ja edhe sot kjo Evropë
Po na e kthen shpinën
Thua se ishim të huaj
Kur u kthyem në atdheun tonë
Në shtëpitë e djegura i pamë
Qentë e djegur deri në asht

Ishin ushtarët e një vendi të huaj
Na lëruan me shrapnela
I shpuan muret dhe portat e drunjta
I shpuan me plumba
Pemët e njoma sa që sot e njëzet vjet
Japin fryte të gjymtuar

NË ZJARRIN E HARRESËS

Fjalët e thëna
Mbetën peng në sagën e natës
Asnjë yll s'dukej në qiell
Diku në pluhurin e kozmosit
Kishte humbur edhe ylli im

Kë ta pyes në këtë delirium
Kur askush
Nuk mundet me i gjet sonte
Në zjarrin e hapësirës
Duart e veta të plagosura

Një tjetër diell po lind
Në këndin e pafund
Po lindin edhe perënditë
Nga zjarri i hapësirës së djegur
Po lind një tjetër njeri

NGA GRIVAT E VERDHA TË MJEGULLAVE

Për t'i fshehur dhembjet sonte
Do të ngjitemi deri te yjet
S'do lëmë shteg pa kapërcyer
Vetëm se vetëm
Të ua shërojmë dhembjet kuajve

Kam dëgjuar se një hingëllimë
Ka më shumë dhembje
Se sa një trishtim
Nga grivat e verdha të mjegullave
Këputen zjarret e mëdha të fjalëve

Më kujtohet kur isha adoleshent
I dëgjonim me ëndje hingëllimat
Sa shumë i donim kuajt
Sa që kalëronim në imagjinatën djaloshare
Mbi flokët e verdha të vetëtimave

KURSE TË LEHURAT E QENËVE ENDACAKË

Ishte natë nëpër dyert e mbyllura
Filluan të dëgjoen trokitjet
Trokiste njeriu
Trokitnin edhe korbat
Me disa lloje krakëllimash të egra

Portat e habitura shikonin këtë mynxyrë
Dhe i pyetnin kalimtarët
Kush janë këta që trokasin
Kaq egërsisht trokasin
Në portat e mbyllura me dyllin e Uliksit

Asnjë njeri s'përgjigjet
Vetëm heshtja imiton frikën
Kurse lulet që lëshonin një muzikë
Qëndronin të stepur në kopsht
Sonte s'dëgjoet askush përpos të trokiturave

Edhe një natë si ajo e mbrëmshmja
Do kalojë nëpër një ankth
Do kalojë nëpër vrimën e gjilpërës
Kurse të lehurat e qenve endacakë
As sonte s'do pushojnë si netëve të tjera

MUND TË JEMI EDHE NJË PJESË E HARRESËS

Fjalët tona janë
Ose që nesër do jenë një kujtesë
Këngë në sqepat e zogjve
Që s'ndalen asnjëherë
Mbase një trishtil i plagosur
Nëpër shtyllat e kujtesës së telave

Ti unë dhe ai do jemi
Pjesë e një harrese ose një makth
Që do i frikësojmë të afërmit
Dhe ata që gjenden në vija më të largëta
Do bisedojmë për një kohë
E cila kurrë nuk përfundon

Mund t'i imitojmë edhe zogjtë
Klandestinë
Në sqepat e të cilëve
Rriten trëndafilat e egër të kujtesës
Mund të jemi edhe një pjesë e harresës
Por gjithsesi do jemi flutura krahëdjegura

TË NA QULLIN RIGAT E PARA

Ndarjet tona ishin të çuditshme
Gjithmonë i thamë lamtumirë
Njëri-tjetrit
Vetëm kur binte shi
S'donim të na shihen lotët
Derisa shiu kamufronte dhimbjen tonë

Çuditërisht u takuam në vjeshtë
Megjithatë
Në brendinë tonë kaheërë
Jetonte një dimër i acartë
Sa e sa herë i thyem hejet e kujtesës

Të kujtohen takimet tona në kopsht
Kur binte breshër
Mbi kokë mbanim qullet e kuajve
Por gjithsesi
Ne takoheshim kur binte breshër dhe shi

Edhe sot si kurdoherë shikonim qiellin
Me padurim pritnim
Të na qullin rigat e para
Vetëm kur binte shi takimet tona
Kishin një domethënie të thellë

Prishtinë, 10 maj 2019

MË DUKET SE U PLAKËM

Më duket se u plakëm
Stinët na u rënduan mbi supe
Megjithatë
Ndjesitë kanë mbetur adoleshent

Shikojmë rreth e përçark
Nëpër lagje tunden shamitë
Tunden si në kohërat më të mira
Nga fustanet tunden luleshebojat

POR PRAPËSEPRAPË GJAKU NUK ËSHTË UJË

Eca një mijë vjet
Po aq ura kalova vetëm të ju shoh
Kurse ju qenkeni verbuar
Nuk e shihni njëri – tjetrin
Çfarë më ka mbetur pas këtyre
Pamjeve alegorike

Mos harroni i kalova njëmijë lumenj
E disa dete
Gjatë udhëtimit tim
U shëmbëlleja shtërgjeve
Çfarë nuk përjetova udhëve
Vetëm desha të ju shoh të bashkuar

Por fatkeqësisht pashë
Anën e kundërt të pasqyrës
Si fara e keqe jeni shpërndarë
Nëpër lëndinat e atdheut
Por prapëseprapë gjaku nuk është ujë
Një ditë do i shtrëngoni duart

MBETËN GISHTAT E TUA TË VERDHA

Unë i mbërtheja komçat e sedefta
Ti i kapërtheje mendimet
Por megjithatë
Mbetëm si dy tregime
Të papërfunduar në sagën e kujtimeve

Era frynte nga të gjitha drejtimet
Frynte egërsisht veriu
Unë i mbolla luleshebojat
Në fund të vazove
Mbetën gishtat e tua të verdha

Vetëm unaza e heshtjes
Kishte një tjetër tregim për pasqyrën
Dy lulesheboja në korridor
Këndonin në duet
Një këngë të vjetër maje krahu

Të kujtohet kur u takuam
Shelgu i pikëlluar qante përtej lotëve
Qante sepse nuk i kishte mbetur
Asnjë rrugë
Për t'i hapur portat e mbyllura

SËRISH GJEJMË NJË TJETËR CEP

Mëngjeseve herët
Bredhim me zanoret e harruara
Në flokët e thinjura të mjegullave
Bredhim prej një këndi
Në këndin tjetër të kujtesës

Kur vijnë të reshurat e imta
Te riga më e vogël
Gjejmë pikëpyetjen e madhe
Atë Hamletjane të jesh ose të mos jesh
Një flutur në luadhin e pakositur

Ndalemi diku në ndonjë cep rruge
I hedhim një shikim të nesërmes
Dikur vonë kuptojmë
Se na mungon e sotmja
Mbi të cilën qëndrojmë si statujat në shi

Kalojmë më tutje me ombrellë në sy
Shikojmë anët e mira
Dhe ato pakëz më të mira
Sërish gjejmë një tjetër cep
Shkundim të kaluarën e përjetuar

BIEN PËR T'I MËKUAR ZOGJTË E VERBËR

Ishte një tjetër stinë
Behari dukej se qëndronte madhërishëm
Mbi degët e kajsishtave
Një pëllumb i egër për çdo mëngjes
Këndon psalme zogjsh

Nën degët e ngarkuara me kujtime
Flenë të gjitha llojet e shpendëve
Për çudi as korbat nuk mungojnë
Një çafkë e larme nën degët e fjalëve
Paska gjetur një skutë dhe rri në heshtje

Ditët këtu shumë pak ndryshojnë
Njëra prej tjetrës
Ani që duken të njëjlojta
Asnjëherë nuk i ngjajnë gjetheve blu
Kanë një pamje tepër misterioze

Vetëm kur këputen nga kërthiza e pemëve
Bien te rrënjët
Madhërishëm bien duke u përkundur
Në ajrin e freskët të mëngjesit
Bien për t'i mëkuar zogjtë e verbër

KURSE NËPËR MËHALLËT E BRAKTISURA

Nuk na duhet shumë
Për ta ndier prekjen e diellit
Nga gjethet e verdha si shigjeta të zjarrita
Lëshohen pingul rrezet e para
Lëshohen mbi flokët tona të thinjura

Bien ngadalë duke i ledhatuar
Kaçurrelat e viteve të ikura
Kurse nga majat e gishtave
Mbi njomësinë e barit
Derdhen dritëza rrezesh në miniaturë

I prekim flokët e erës së qullur
Nga vesa e agullimës
Prekim me gishtin tregues kujtesën
Dhe ulemi kacule
Mbase na mundon marramendja

Shikojmë hapësirën e mbytur në lot
Në maja pemësh qajnë zogjtë
Kurse nëpër mëhallët e braktisura
S'ka mbetur njeri
Për ta vajtuar këtë zbrazëti të mistershme

PËRMENDORE ME NDJESI TË VDEKURA

Mbi telin e këputur të kitarës
Qante atdheu i lashtë
I etërve të mi
Me lot mallëngjimi
Qanin edhe pëllumbat
Flamujt e grisur i fshinin lotët e trishtimit
I fshinin nga sytë e nënave

Të kujt janë këto përmendore
Cila ushtri vrau e preu
Pemët e mbjella në trupin
Tënd atdhe
Nuk u ngjajnë statujave të lashta antike
Janë të acarta
Me nga një copë akulli në shpirt

Përmendore të ftohta
Nga sytë e të cilave pikojnë hejet
Pikojnë trishtimet e një kohe
E cila vrau e preu
Nëna të pafajshme
Dhe kërthi në barqe nënash
Përmendore me ndjesi të vdekura

DESHËM NE OSE JO

Ecim mes njerëzve dhe miqve vrasës
Ecim me një plumb në sy
Dhe trëndafil në buzë
Në secilin hap shndërrohem
Në kameleon

Prej një trotuari në tjetrin
Përpimë me sy
Kukullat prej plastike
Pa e pyetur vetveten se kush jemi
Fundosemi në ëndrrën e tjetërkujt

Ndoshta edhe ecim me ndonjë qen
Të racës së bulldogëve
Mbase ndjehemi më mirë
Me një flutur në sy
I tejkalojmë largësitë e pamat

Dikur vonë në mbrëmje
I shkyçim dritat e mendimeve
Shtrihemi mbi shtratin e sëmurë
Deshëm ne ose jo
I dëgjojmë shtërzimet e natës

NË ASNJË DEFTER TË JETËS SË QUAJTUR FERR

Kur dola nga Ferri
I zi katran
Më thanë miqtë shko atje lart
Rrëfeju njerëzve për hallet
Dhe problemet tona

Gjej diku ndonjë rrëfyestore
Provo t'i pastrosh
Mëkatet që na i ngarkuan pa faj
Këtu në këtë errësirë
Prokurorët qenkan edhe më të ligj

Nëse të pëlqen atje lartë
Po munde mos u kthe kurrë më
Këto padrejtësi
Vetëm Zoti ka ditur t'i shkruaj
Për ne në këtë skëterrë

Askush nuk di se sa shumë punë
Kanë kronistët
Në errësirën e pafund
Sa që s'mund t'i shënojnë gjynahet
Në asnjë defter të jetës së quajtur Ferr

DY DELE TË ZEZA

Një gur i murrmë ra nga qielli
Goditi pemën shtrirë në kopsht
Asnjë gonxhe s'mbeti
Te rrënjët
E ndrydhura të luleve
Asnjë rrënjë nuk mbeti
Në kurorën e brishtë të petaleve

Dielli atë ditë
Ishte në një udhëtim të gjatë
Fëmijët i përkundnin ëndrrat
S'merreshin dot më këputjet e gurëve
Ani që u bezdis gjumi trëndafilave
Meteorët s'i ndryshuan itineraret

Më duket se ranë edhe dy mote
Dy dele të zeza
Atë ditë ngordhën në kullota
Bariu me kërrabën arkaike
I tundte mjegullat
Hëna qante mes eklipsit të imagjinuar

S'ISHA I KAMUR AS VARFANJAK

S'isha i kamur as varfanjak
Gjithmonë në dorë
Mbaja një lule të egër
Dhe një trëndafil me gjemba

Stinët kurdoherë më kishin mëri
Asgjë s'u bëra
Përpos që i doja lulet
Dhe fluturat e sëmura

Kur bënte acar
Zogjtë e uritur lëshoheshin
Në prehrin tim
Ashtu thjeshtë lëshoheshin
Sepse në xhepa mbaja kokrra meli

Njerëzit nganjëherë dalin
Nga rrethi i nëntë i kujtesës
Dikë dashurojnë i cili urren
Tjetrin urrejnë që dashuron

S'isha i kamur as varfanjak
Por gjithmonë i doja lulet nga pak
Prishtinë, 11 maj 2019

Cikli i tretë
Më leni të vdes me krimin tim

MES GISHTAVE TË RRUFEBE

Nga këto lagështi të mureve
Si ushtarët e hekurt
Po rrëshqasin kërmijtë
Ti mbyll sytë
Të mos ketë më det
Përtej deteve të egër qiellore

Mbylli sytë dhe mendo
Se nuk do të ketë më pranverë
Po ashtu edhe dimër
Stinët i paskan humbur
Nëpër itineraret e botës
Të gjitha udhët e mendjes

Sot nuk ra asnjë rigë shiu
Ullukët më kot
Shikonin qiellin e mërrolur
Mjegullat ishin zhdukur
Mes gishtave të rrufeve
Rrënjët pritnin lindjen e diellit

NJË GUR THEMELI

Ecëm përtej të pamundurës
Nga sytë i zbrazëm vetëtimat
Dhe sërish mbetëm
Dy njerëz të dashuruar

Të kujtohet kur i shkundnim
Manat e egra
Ato me ngjyrë meneksheje
Që i krahasoja me sytë e tu inxhi

Më duket se kurrë nuk më kuptove
I dashurove shirat
Më shumë se çdo gjë në jetë
Dhe u shndërrove në përmendore

Unë mbeta një lloj hallke
Mes nesh
Hallka e cila as nuk të lidhë
E as nuk të mban përgjithmonë

Mbase dashuria jonë ishte enigmë
Një gur themeli
Në ngrehinën e kujtesës
Molla e pa shijuar në kopshtin e Edenit

MBI SUPET E DHEMBJES

Sonte kam mbetur vetëm
I vetmi gur
Në murin e shembur të kujtimeve
Por megjithatë
S'jam i vetëm asnjëherë

Mbi një shkëmb të stralltë
Ngrita një përmendore prej eshtrave
E cila mund të krahasohej
Me shpatullat e një gruaje
Shkëmb prej ashti e mishi

Gjithmonë kur jam i vetëm
I ledhatoj gurët e atdheut
Sa shumë m'i përkujtojnë
Ledhatimet e adoleshencës
Sa shumë m'i përkujtojnë dashuritë

Sonte pra nuk jam i vetëm
Këta gurë të kuq të verdhë
E të murrmë
Mbi supet e dhembjes
Janë shpirti dhe gjaku i atdheut tim

NA FTOI QË PËRFUNDIMISHT

Mes krismave dhe dhembjeve
S'deshi t'i trembë zogjtë
Ishte një kohë e egër
Në të cilën vdekja
Mund të blihej ose shitej
Për disa lekë të mykur

Njerëzit ishin pa mendje
Nga trutë buronte
Një lloj qelbi
E cili nuk i përkiste asnjë kohe
Qelb i përzier
Me mllefin e shekullit të çmendur

Ja pra pas një kohe të gjatë
Krismat u shndërruan
Në një muzikë hyjnore
Atdheu na ftoi në sofrën e tij
Na ftoi që përfundimisht
T'i bashkojmë plumbat në një thumb

LEHTË E KANË ATA QË SI PËRJETUAN KRIMET

Nëse duhet të shkojmë përtej harresës
Por kurrsesi s'guxojmë
T'i harrojmë krimet më mizore
Që u kryen
Mbi shpirtrat dhe trupat e shqiptarëve

Të harrojmë po por jo t'i falim
Të bëmat më të liga
Që bënë keqbërësit e Karpateve
Dhunuan nëna nuse vajza adoleshente
S'harrohen dot këto krime çnjerëzore

Nëse duhet të falim nuk do thosha
Se duhet edhe t'i harrojmë
Harresa të tilla
Sa ora përsëriten mbin kokat tona
Mbi djepat dhe varret e dhunuara të atdheut

Të harrojmë nëse ekziston harresa
Por dhembjet e trishtimeve
Kurrë s'mund të harrohen
Lehtë e kanë atë që si përjetuan krimet
Më shtazarake në shpirtrat e tyre

FËRSHËLLIMA E TRISHTUAR PËRLOT FRIKË

Rreptësisht më urdhëruan
Ik nga djepi ynë shekullor
Po ku të shkoj
O ju djaj të mallkuar
Ju djaj e bijtë e djajve të zinjë

Unë nuk kam tjetër atdhe
Përpos kësaj toke e cila
Më shumë se dhjetë dekada
Dergjet nën thundrat e egra
Dergjet në sytë e vdekur të Evropës

Një kondak si reja e zjarrtë
U lëshua mbi kokën time
Mu errësuan sytë dhe mendja
Sa e dhembshme ishte sterra
Kur qante një kërthi i lënë në altar

M'i lidhën duart dhe këmbët
Dikur vonë shumë vonë
Pashë veten në vagonin e shtazëve
Fërshëllima e trishtuar përplot frikë
U ndalë në fushën e përlotur të Bllacës

DY HAPA MË LARG

Ishte ogur i zi
Befas i pamë zjarret e verdha
Duke i lëpirë çatitë e këputura
Në një gjuhë të huaj
Ia nisën hungërimave ujkonjat e zeza

Më dyllë dhembjeje i mbyllëm
Portat e jashtme të oborreve
Nga shpirtrat e tmerruar
Dëbuam frikën
Bishën e pangopur të ndjesive

Nëpër lagje pamë shtëllunga
Të zeza tymi
Pamë se si davariteshin dhembjet
Mbi qiellin e atdheut të djegur
Hiri i zjarrtë derdhej tatëpjetë

Diku në fund të një frike
Zgjohej vëllai i madh guximi
Dy hapa më larg
Prekëm hekurin e shpresës
Sa mirë na mësuan ta prekim lirinë

MË LËNI TË VDES ME KRIMIN TIM

Më kujtohet si sot
Kur një ushtar pa duar
Trokiste në portat e jashtme
Trokiste duke kafshuar hekurin

Kuptuam se ishte i huaj
Krah më krah i hapëm dyert
S'jemi bisha
Kurrë s'i kemi vrarë të vdekurit

Trokiste me dhëmb e kokë
Trokiste kufoma e gjallë
Derisa si ecja e një kardinali
Hapeshin dyert e mbyllura

Hyri kufoma dezertore
Hyri dhe pyeste vetveten
Çfarë kërkoj në tokën e huaj
U plandos si thesi i shpuar nga plumbat

Kur i hapi sytë këlthiti si bisha
Nënë ndoshta unë ta vrava djalin
Mos m'i shëroni plagët
Më lëni të vdes me krimin tim

NJË HIJE PA SHPIRT DHE PESHË

Në sterrën e trishtuar
Më gozhduan për gurin e murrmë
O njerëz të çmendur
Më leni rehat unë s'jam Krishti
Jeni duke gozhduar një njeri pagan

Nga sytë e mbufatur m'i shkulën
Spirancat e trishtimeve
Deti i mllefosur
I ngriti në këmbë dallgët
I ngriti dallgët e fjetura të moteve

Një kabanë nga ndryshku i shekujve
Nxori dufin
Dhe pështyu me hidhërim
Në drejtim të turmës së tërbuar
Moho atin hingëllonte masa e egërsuar

Dy ose më shumë pika gjaku
Rrodhën nga bebëzat e shkulura
Një hije pa shpirt dhe peshë
U lëshua nën këmbët e njeriut
I cili i lutej të Atit për mëkatet njerëzore

SHIKOJMË TËRMAL QIELLIT

Zagori korbash te zeza
Me nga një drapër të zjarrtë
Korrin pamëshirshëm korrin
Nëpër fushat e pafajësisë së Kosovës
Korrin me kosat e vdekjes
Flokët e thinjura të nënave

Një gjëmë këtu
Një tjetër vigmë atje
Ose klithmë te përroi i zanave
Plim dhembjesh
Në të katër anët e atdheut
Zjarr e flakë po digjet Kosova plakë

Më janë rrudhur kordhat e zërit
Nuk mund të qaj
As të këlthas nga trishtimet
Kjo kohë e vdekjeve
Shurdhmemece
Po na i gërryen ndjesitë e shqisave

Shikojmë tërmal qiellit
Me sy jetimësh
Lusim të pamundurën
Ka njerëz në botë
Mbase njëherë e përgjithmonë
Vdiq njerëzimi
Ose hyji
Edhe kësaj here po na e kthen shpinën

MOR KËLYSH BISHE I BIRI I BISHËS

Përsëri dhe përsëri
Do gjejmë një mënyrë
Si të të kundërshtojmë
Kjo tokë e bekuar
S'duron më asnjë robëri

Të faleminderit na mësove
Se si dhe sa duhet
Ta duam atdheun
Çfarë të flijojmë për të
Përpos jetës dhe dashurisë

Ti bishë e butë ti bishë e çmendur
Mësove nga të parët e mi
Artin e mbrojtjes
Dhe tani
Pa mëshirshëm na sulmon

Mos harro në gjene
S'kemi ujë të turbullt
Në secilën pritë
Ta shkurtojmë nafakën
Mor këlysh bishe i biri i bishës

KUSH ISHIM DJE

Asnjëherë nuk ecëm kot
I kaluam me kohë trishtimet
Dhe ja ku mbërrimë
Ballëhapur me të gjitha katastrofat

Na yshtën nga më e keqja
Ndërruam emrin
Fesë ia kthiem shpinën
Mbase edhe vetvetes

Në fillim jetonim symbyllur
Me një dualizëm të rrejshëm
Dalëngadalë
Filluam ta pranojmë të keqen

Më duket se harruam kush ishim
Dhe kush jemi
Harruam emrat e etërve
I harruam edhe varret e katragjyshërve

Çfarë tjetër na mbeti
Përpos ta pyesim vetveten
Kush ishim dje
Dhe cili do të jemi që nesër

ENDE NUK MUND TË KUPTOJ

Ishte një hata e madhe
Kur kuptova
Se nuk gjendem më në mesin
E miqve të fëmijërisë

Secili prej nesh u nis
Në kahe të kundërt të jetës
Asnjëri nuk pat mbërritur me kohë
Të takohej me ëndrrën e vet

Ende nuk mund të kuptoj
Ku isha dje
Dhe ku mund të shkoj nesër
Me këtë kokë të shthurur

NJË SHTHURJE QIELLORE

Kaloi një kohë e gjatë
Me qindra vite drite
Që s'i dëgjuam hingëllimat
Mbase kanë vdekur kuajt
Nëpër ahuret e vjetra
Molat i kafshuan grazhdet

Nuk hingëllijnë as mjegullat
Nëpër strofujt e qiejve
Çafkat i kanë lëshuar
Vezët e larme
Dhe i çukitin pa hezitim
Mbi vezët me pikla të zeza

Një shturje qiellore
Po ngjan në galaktikën e pafundme
Bien yjet vërdallë
S'pushojnë as këputjet e meteorëve
Arusha e madhe në pabesi i shkeli
Trojet e arushës së vogël

NËPËR KORRIDORET E FËMIJËRISË

Dikur vonë shumë vonë
Kur i tërë qyteti shtrihet në gjumë
Ti vjen në ëndrrën time
Vjen dhe troket në xhamat e shpirtit
Më thuash si në shaka
Nga kodra po zbresin dy korba të bardhë

I hap sytë e lëbyrtë
Shikoj rreth e rrotull asnjë mushkonjë
Nuk zëzëllon në dhomë
Vetëm hapat e tua të shthurura
Kapërcejnë mbi ëndrrën time
Dhe dalin në anën tjetër të gjumit

Sërish bie një heshtje
Dhe sërish çohet në këmbë
Misteri i padukshëm i ëndrrës
Ma mban dorën e djathtë
Sepse është e sigurt
Se me të majtën s'mund ta qëlloj mirë

Prapë bie një heshtje tjetër
Ashtu rehatshëm siç bien baladat
Nëpër korridoret e fëmijërisë
Shoh një libër të trashë
Mbase është kopja e biblës
Kushedi ndoshta ndonjë tjetër libër

TË LUTEM MERRE KËTË POEZI

Kurrë nuk kam besuar
Që pas portave të murrme
Më pret një tjetër pranverë
Eva ime
Kur nuk kam besuar
Se ti ishe pranverë në dimër

Por ja që bota përthekohet
Nga qindra befasi të këndshme
Nata bëhet dritë
Drita shndërrohet në errësi
Dy duart të bardha
Si dy qirinj ma ndriçojnë udhën

Të lutem merre këtë poezi
Merre për kujtim
Të ua ndriçosh sterrën atyre
Që i ka verbuar bukuria
Yjet janë shumë larg
Kurse ti në mesin e tyre
Humbe mes gishtave të erës

I LINDUR NGA ZJARRET E PERËNDISË

Sonte nuk kam drojë
Nga asnjë tufan
S'mund të ekzistoj vdekja
E cila mund të më kërcënojë
Nuk merret kjo kala
Edhe nëse janë portat e hapura

Sonte nuk ka vdekje për fluturat
As për zogjtë e fëmijërisë
Vdekja ky nocion i padukshëm
S'do trokas tinëzisht
Në dritaret e mbyllura
As në dyert hapura

Nëpër shpirtrat e vetëtimave
Do i mbjellim rrapet
Që nuk u frikohen zjarreve
As tufaneve
Ky popull është vetë zjarri
I lindur nga zjarret e perëndisë

Prishtinë 12 maj 2019

Adem Zaplluzha u lind më 1943 në Prizren, shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Një kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime, kryesisht me poezi ,filloi të merret që nga mosha e fëmijërisë. Rrugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë të cilën e botoi në revistën “Pionieri”, më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës bashkë me shokët e punës dhe pendës themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në kuadër të punës së këtij grupi letrar qe botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetat e kohës që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së Shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa Antologji dhe në librin “Kosova letrare” të poeteshës Monica Mureshan.

Është prezantuar në Leksikonin e Shkrimtarëve Shqiptarë 1501-1990, nga Hasan Hasani, në Leksikonin Shkrimtarët Shqiptarë për fëmijë 1872 - 1995 nga Odhise K. Grillo, si dhe në librin Portrete Shkrimtarësh nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002.

Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i Shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe. Jeton dhe krijon në Prishtinë.

BOTIME TË AUTORIT

1. “Puthje”, poezi, “Rilindja”, Prishtinë, 1974.
2. “Ecjet e viteve të mëdha”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë 1995.
3. “Çamarrokët e Thepores”, poezi për fëmijë, “Shkëndija”, Prishtinë 1996.
4. “Muret”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë, 1997
5. “Morfologjia e dhembjes”, poezi, “Faik Konica”, Prishtinë, 2000
6. “Ai vjen nesër”, poezi, Qendra e Kulturës, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2007
7. “Letër nga mërgimi”, poezi, Klubi letrar “Fahri Fazliu” Kastriot, 2007
8. “Letër nga mërgimi 2 “ poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot 2007
9. “Udhëdarja”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2008
10. “Thirrje e gjakut”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu”Kastriot 2008
11. “Asgjë sikur molla”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2009.
12. “Vesa në lotin tim”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, 2009,
13. “Puthja e gozhduar”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2009.

14. “Kashelasha në vargje”, poezi për fëmijë,” Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.
15. “Pema e bekuar”, E përkthyer, Rumani, 2010.
16. “Bajraktarët e vatanit”, poezi satirike, Klubi letrar, ”Fahri Fazliu” Kastriot , 2010.
17. “Hijet e ndryshkura”, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010.
- 18.”Stuhi në Kutulishte”, poezi, ”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010.
19. “Posa ikte nata”, poezi, “Qendra e kulturës “, Kastriot, 2010.
20. “Loja e myshqeve”, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010.
21. ”Lumëbardhi dhe gjëma”, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010
22. “Metafora e heshtjes”, poezi, “Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010
23. ”Hyji në Prekaz”, poezi,”Qendra e Kulturës”, Kastriot, 2010.
24. ”Sinorët e hinores”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot 2010.
25. ”Don Kishoti dhe Rosinanti”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
- 26.”Zjarri i dashurisë”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
27. ”Kur likenet vallëzojnë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
28. “Ditari në vargje”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
29. “Tingujt që nuk përfundojnë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010.

30. “Shtegu i mallit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
31. ”Korniza e thyer”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
32. “Zgjimi i gjëmës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtareve, Kastriot, 2010
33. “Vallja mistike”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
34. ”Merre kodin”, Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
35. “Letër atdheut” poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
36. “Tejdukshmëria e shiut”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
37. “ Përtej teje”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
38. “Sa afër e sa larg”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
39. “Vallja e zanoreve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
40. “Ikja e eshtrave”, Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
41. ”Kalorësit e mjegullave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
42. “Hingëllimat e shiut”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
43. “Kur pemët i ndërrojnë këmishët”. Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
44. “Mirëmëngjesi Imzot”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
45. “Kafshimi i mikut”, Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

46. “Atje tej maleve”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve , Kastriot, 2012
47. “Heshtja që del në shesh,” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
48. “Portat e shpresës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
49. “Në dhomën time gjysmë të errët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
50. “Kinse Lojë Shahu”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
51. “ Për çdo dekadë nga një baladë “, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
52. “Fusha e mëllenjave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
53. “E kujt është kjo vetmi”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
54. “Mos pyet për adresën e lumit”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
55. “ Stoli në parkun vjetër” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
56. “Urori i stralltë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
57. “Po të mos ishte fjala”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot,2012
58. “Thyerja e urave”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
59. “ Trokëllimat në gjumin e dallgëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
60. “ Në flokët e dëborës”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
61. “Një grusht nostalgji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

62. “ Kur filluan të flasin njerëzit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
63. “Kur stinët kapërcejnë fshehurazi”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
64. “ Lisi në rrënjët e veta” , Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
65. “Eca ecëm dhe do ecim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
66. “Fëmijët e erës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
67. “ Çast në fund të stinës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
68. “Si të flas me drurët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 69, “ Më pëlqejnë mendimet e tua”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
70. ”Andej dhe këndej kohës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
71. “Zëri i heshtjes”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
72. “Kush i lexoi letrat prej erës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
73. “ Fluturimi i korbave në netët pa hënë”, prozë poetike, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
74. “Koha e ime dhe koha e jote”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
- 75.” Diku te një baladë”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
76. “ Sonte çdo gjë po i përngjan lotëve”,Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 77 “ Ky def prej hëne”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

78. “Pyesni zogjtë në ikje”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
- 79 “ Fërfërimë gjethesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
80. “Refrene yjesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
81. “Te delta e mjellmave”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
82. “Rinjohja”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
83. “Diku në fund të një fillimi”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
84. “Mëkati i hijes”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
85. “Një zog prej uji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
86. “Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
87. “Daullet e një nate”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
88. “Sytë e gurtë të erës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
89. “Kur dehen perënditë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
90. “Fjetëm njëqind shekuj” Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
91. “Kraçëllimat e natës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

92. “Ndjekësit e enigmave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
93. “Atdheu i paçmuar”Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 94.”Psalm i harruar ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”Kastriot 2014
- 95,”Për kë po bie moj kambanë”, Poezi Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
96. “Mbi flokët e ullukëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
97. “Menatë vijnë lejlekë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
98. “Loti i gotës së dehur” , Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
99. “Stina asnjënëse”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
100. “Dëneste bashkë me erën” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
101. “Druri i pikëlluar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
102. “Një grusht dashuri”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
103. “Lëreni zërin tim”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
104. “Shi në qytetin tim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
105. “Si trenat e verbër ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
106. “Zjarri i malli tim ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
107. “Kur teshtin era”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

108. “Mbi shpirtin e erës pagane”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
109. “Nëpër gjymtyrët e mjegullave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 110.”Ajo nuk erdhi sonte” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 111.“Një hënë e zhveshur”,Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
112. “Nëpër plasaritjet e mureve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 113.“Mes telave gjembor ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” ,Prishtinë, 2015
114. “Të vizatosh një zog në mur”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 115.” Nuk flenë as kuajt e dehur” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 116.”Fluturojnë zogjtë e verbër ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
117. “Një shi prej bryme” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015
118. “Në prehrin e pemëve” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015
119. “Zëri i largët i shiut ”, Poezi Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
120. “Yjet e ngrira të kujtesës ” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
121. “ Thirrrmat e hijeve”, Poezi, Shtëpia Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
122. “Dritaret e verbëta ”, Poezi, Shtëpia Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
- 123 . “Përtej portave të mbyllura” , Poezi,

- Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
124. “Malli i etjes” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
125. “Kur qajnë pemët ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
126. “Të dielave në qytetin tim ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
127. “ Nëpër brigjet e kujtesës” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
128. “Rrugës qante një stërçok”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
129. “Kali im prej bore” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
130. “Përballë hijes së mollës ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
131. “Jehu i zërave”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
132. “Në kujtesën e pemëve ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
- 133.“Më mirë një gjysmë ëndrre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
- 134.“Një dry prej dylli ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016.
- 135.“ Në anën tjetër të mendjes”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
- 136.“Sa shumë ethe pat dimri sivjet”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
137. “Enigmat e kashelashave ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
138. “Nuk i them unë dot kësaj liri” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
139. “Fluturat prej letre ”, Poezi,

- Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
140. “Fluturimi i gjinkallës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
141. “Kumritë prej deltine”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2016
142. “Më pritni te baladat e gurit”, poezi, Shtëpia Botuese “TRENDI”, Prishtinë, 2017.
143. “Trenat këtu gjithmonë vonohen”, Poezi, Shtëpia Botuese “TRENDI”, Prishtinë. 2017
144. “Lulëzojnë gjethet e ullinjve”, poezi, Shtëpia Botuese “TRENDI”, Prishtinë, 2017
145. “Teatri antik i kujtesës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TRENDI”, Prishtinë. 2017
146. “Portreti i lirisë”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2017
147. “Një stinë delikate”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2017
148. “Te ullishtat e vjetra ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TRENDI”, Prishtinë. 2017
149. “Ishim të lumtur si gjinkallat”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2017
150. “Pikëllimet e rrënjëve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TRENDI”, Prishtinë. 2017
151. “Telat e shirave ” poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2017
152. “Një stuhi prej bryme”, Poezi, Shtëpia Botuese “TRENDI”, Prishtinë. 2018
153. “Sonte s’ka dashuri ” poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
154. “i shëmbëllente pluhurit kozmik”, Poezi, Shtëpia Botuese “TRENDI”, Prishtinë. 2018

- 155.“Llamburite atdheu i plagosur” poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
- 156.“Gurët e pjekur shtatë herë” poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
157. “Kur të dalë nga kjo stinë” poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
- 158.“Ishin thyer te gjitha urat ” poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
- 159.“Gjethi i këputur në vjeshtë ” poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
- 160.“Ti mundesh nëse do” poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
- 161.“Pëllumbat prej rrufeve”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
162. “Diku në zbrazëtinë e ndërgjegjes”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
- 163.“Retë e dendura të kujtesës ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
- 164.“ Pak diell e shumë acar”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
- 165.“Kur kyçen yjet e harresës ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
- 166.“Nga pragjet e shtëpive”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
- 167.“Fluturat e djegura ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
- 168.“Përtej asaj peme”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
- 169.“ Kuajt e mjegullave”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
- 170.“Po të ishte ndryshe ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019

171. “Kur kthehen zogjtë e shiut”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
172. “Mes gishtave të hijes”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
173. “kush i theu xhamat e shiut”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
174. “Poemat e dhembjekrenarisë”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
175. “Marsi i çmendur në dy kohës”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
176. “Kur dënesin varret”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
177. “Mos më uroni udhë të mbarë”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë
178. “Nuk mjafton të kesh vetëm emër ”,
poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2020
179. “Portat e mbyllura me dyllë ”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2020
180. “Deri në baladën tjetër ”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë
181. “ Bleta e kaltër”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2020
182. “_Nën vezullime yjesh ”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2020
183. “Duart e zhagmitura_ ”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2020
184. “Pëshpëritja e mureve”, poezi, Shtëpia Botuese
TRENDI”, Prishtinë, 2020

PËRMBAJTJA

Cikli i parë

I shkund edhe dhembjet e gjëmave.....11

Mure të lashta prej qiejve.....	13
Ngritën mes njerëzve.....	14
Shtrihen mbi arkivolin e tokës.....	15
Ecën duke i thyer të gjitha kockat.....	16
Më besoni njëmijë dy mijë klithma.....	17
Mbinë trishtimet e një kohe.....	18
Nuk i ngjante dot harresës.....	19
Vigmat e të gjitha llojeve.....	20
I shkund edhe dhembjet e gjëmave.....	21
Vetëm gjëmat përbrenda gurëve.....	22
I shkundin trishtimet.....	23
Ato riga dhembjesh.....	24
Kurse blegërimat.....	25
Kurse gurët s' lëvizin.....	26
Qante edhe plepi i djegur.....	27
Qëndrojnë të kyçura si dhembjet.....	28
Qajnë të katër këndet.....	29
Ngarend deri në ekzaltim.....	30
Muri im i zi me shpirt kali.....	31
Guri.....	32
Me mua dënesin edhe muret.....	33
Nuk e njohin mjeshtërinë e heshtjes.....	34
Në kor qanin edhe muranat.....	35
Psherëtimat e gurëve.....	36
Ju thashë se gurtë këndojnë.....	37

Cikli i dytë**Pa asnjë shpresë anija e fundosur.....39**

Të kujtohet puthja e parë.....	41
Ku ende s'kishte mbërri vdekja.....	42
U fishk një histori e tërë.....	43
Ku mbiu dhe u rritë si dhembja.....	44
Tok me gogësimën e fqinjit të dehur.....	45
Dëgjova disa krisma në lagje.....	46
Japin dhe marrin nga njëri-tjetri.....	47
Mbase i ngjajnë kalit Trojan.....	48
Pa asnjë shpresë anija e fundosur.....	49
Foshnja nuk ishte braktisur.....	50
Në telat e ndryshkura të kitarës.....	51
Ishin ushtarët e një tjetër vendi.....	52
Në zjarrin e harresës.....	54
Nga grivat e verdha të mjegullave.....	55
Kurse të lehurat e qenve endacakë.....	56
Mund të jeni edhe një pjesë e harresës.....	57
Të na qullin rigat e para.....	58
Më duket se u plakëm.....	59
Por prapëseprapë gjaku nuk është ujë.....	60
Mbetën gishtat e tua të verdha.....	61
Sërish gjejmë një tjetër cep.....	62
Bien për t'i mëkuar zogjtë e verbër.....	63
Kurse nëpër mëhallët e braktisura.....	64
Përmendore me ndjesitë e vdekura.....	65
Deshëm ne ose jo.....	66
Në asnjë defter të jetë së quajtur ferr.....	67
Dy dele të zeza.....	68
S'isha i kamur as varfanjak.....	69

Cikli i tretë

Më leni të vdes me krimin tim.....	71
Mes gishtave të rrufeve.....	73
Një gur themeli.....	74
Mbi supet e dhembjes.....	75
Na ftoi që përfundimisht.....	76
Lehtë e kanë ata që s'i përjetuan krimet.....	77
Fërshëllima e trishtuar përplot frikë.....	78
Dy hapa më larg.....	79
Më leni të vdes me krimin tim.....	80
Një hije pa shpirt dhe peshë.....	81
Shikojmë tërmal qiellit.....	82
Mor këlysh bishe i biri i bishës.....	84
Kush ishim dje.....	85
Ende nuk mund të kuptoj.....	86
Një shturje qiellore.....	87
Nëpër korridoret e fëmijërisë.....	88
Të lutem merre këtë poezi.....	90
I lindur nga zjarret e perëndisë.....	91

Katalogimi në botim – **(CIP)**

Biblioteka Kombëtare e Kosovës “Pjetër Bogdani”

821.18-1

Zaplluzha, Adem

Pëshpëritja e mureve / Adem Zaplluzha. - Prishtinë :
Trendi, 2020. -

109 f. ; 21 cm.

ISBN 978-9951-757-42-3